

over de lokale Postbestyrelser, vil have sin Opmærksomhed hændend derpaa. Der er et Par Punkter, som jeg med det Samme skal omtale. Det vil ses i Betænkningen Nr. 14, at der er en temmelig stor Opgang fra Brevsamlere og til Expeditionssteder, Noget, som jo hele Udvalget er tilfreds med, men hvad jeg derved vil henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa er, om det ikke er muligt at ansætte Kvinder i disse Expeditionssteder. Jeg veed, at der ved Postvæsenet ifjor, i alt Tald er det opgivet saaledes, var ansat 35 Kvinder, men deraf kun 15 som Assistentter eller Fuldmægtige og 20 som Brevsamlere; ved Telegrafvæsenet er ansat flere. Billede i de sidste Aaringer stadig at forlange Oplysninger om, hvor mange Kvinder der er ansat. I Aar er det ikke slet, jeg antager ved en Forglemmelse, men maatte var det ikke af Veien, om Indenrigsministeren hvert Aar oplyste i Anmærkningerne, hvor mange der var ansat. Jeg tror, at det er i saadanne Stillinger, at denne Kraft kan anvendes og mange Gange med mindre Befordring. Endringsforslaget Nr. 6, omtalt i Betænkningen Nr. 18, angaar en Dagvognsforbindelse mellem Veile—Larm over Sønder-Dumme, og jeg kan ikke Andet end anerkende, at den allerede Indenrigsminister, efter de mange Videreværdigheder, den paagjældende Egn har havt for at faae Postforbindelse, dog har ladet den naae saa vidt, at den faar en Dagvognsbefordring, men jeg vil samtidig dermed fremhæve, at dersom Dagvognsforbindelsen enten ikke kom i Stand eller ogsaa gaar i Stykker, da tror jeg, at det vil være Synd og Uret mod den paagjældende Egn og Befolkning, om den ikke faar en tarvelig Postgang 3 Gange ugentlig. Jeg har ikke Noget imod, at de gode Tjyboer have Postgang 6 Gange ugentlig og 2 Gange daglig foruden Sernbanen, men jeg synes nok, at man ved Siden deraf kunde unde den vidtudstrakte Egn, hvor der haves meget langt til Sernbanen, en tre Gange ugentlig Post. Nu faar Befolkningen der en Dagvognsforbindelse, og dermed tror jeg ogsaa nok, at den paagjældende Egn kan være tilfreds. Endringsforslaget under Nr. 15 og Betænkningens Nr. 32 angaa Telegrafbudene. Her i Kjøbenhavn er der som bekjendt ansat 30 Bude og i Provindserne 25. I Provindserne Lønnes Budene med 550 Kr. aarlig, som nu skulle forhøjes til 600 Kr.; men jeg tror rigtig nok, at det er en for lav Lønning, især naar man ser hen til, at der er flere Bude, der ere ansatte allerede 1857, og som altsaa efter den Lids Forløb kun have havt en Løn af 250 Rd., eller i det Allerhøieste nu af 300 Rd. Jeg tror som sagt, at dette er en for lav Lønning, og jeg føler mig overbevist om, at netop denne lave Lønning til Telegrafbudene meget er Skyld i den Sænderægtighed, der finder Sted med Hensyn til Telegrammers Udveksling. Det er saaledes Tilfældet nu, at man mange Gange faar et

Brev hurtigere end et Telegram, saaledes at Fordele ved et Telegram mange Gange bliver meget liden, især naar man stoler paa Telegrammet og bagefter ser sig skuffet. Skulle vi derfor komme til en bedre Ordning af disse Forhold, tror jeg ogsaa, man maa stille Telegrafbudene baade i Kjøbenhavn og i Provindserne, hvor Forholdene endnu ere ringere, noget anderledes end hidtil. Jeg tror, man maa komme ind paa en Klassifikation af dem, saaledes at noget Eignende kommer til at finde Sted for deres Vedkommende, som nu haves for Postbudenes, om jeg end ikke ønsker, at man skal gaa slet saa høit, som man er gaaet ved Postbudenes Lønning. Videre under bør det neppe være. Jeg antager forøvrigt ikke, at den høitærede Indenrigsminister har væsentlige Indvendinger derimod at gjøre. Jeg skal blot henstille, da denne Lønning vel sagtens ikke kan komme til Udførelse i Aar, om der dog ikke skulde være Grund til at give de paagjældende Mænd en lille Forhøielse, men samtidig dermed ogsaa fordele et mere anstrengende Arbejde af dem. Forøvrigt forekommer det mig, at det ser anstrengende nok ud, thi i Provindserne maa en saadan Mand være til Tjeneste fra om Morgenen Kl. 6 til om Aftenen Kl. 10 — han har altsaa ingen Fritid — og det for en Løn, som herefter vil blive 600 Kr. og som hidtil kun har været 550 Kr.; man kan virkelig ikke forlange Meget eller gjøre stærke Fordringer gjældende for en saa ringe Betaling. Jeg tillader mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed saavel herpaa, som paa den Mangelfuldhed, jeg tror der i det Hele taget finder Sted ved Udvekslingen af Telegrammer.

Indenrigsministeren (Skel):

Jeg skal tillade mig at omtale nogle af de Poster, der ere gjorte til Gjenstand for Udtalelser af allerede Medlemmer. Jeg vil først gjøre den Bemærkning med Hensyn til den i Betænkningen Sp. 285—86 under Nr. 14 opførte Lønningskala, som slutter sig til den tidligere Skala, med en Forhøielse efter Antallet af de Expeditioner, som vedkommende Embedsmand have, at den ikke maa betragtes som Noget, der er fastslaaet i den Grad, at man vil gjenfinde dem alle paa denne Skala. Det er en normal Skala, man vil tilstræbe, som man imidlertid for Diebstillet ikke har naaet, men som man først lidt efter lidt kan komme til. Der er ogsaa andre Omstændigheder, der have nogen Indflydelse paa Bestemmelsen af de Paagjældendes Lønning, nemlig, om de have andre Indtægter; det er nemlig ikke ualmindeligt, at de have Indtægter i Bærepenge for at besørge Breve uden omkring i Landet, og dette sker paa en saadan Maade, at de have nogen Fordel derved. Man tager naturligvis ogsaa Hensyn til den Tid, de have tjent; og den Vanskelighed, som man undertiden kan have ved at træffe passende Personer